

Prvé čítanie

Pokušenie a pád

¹Had bol ľstivejší ako všetky poľné zvieratá, ktoré Hospodin Boh učinil. Ten povedal žene: Či naozaj riekol Boh: Nesmiete jesť zo žiadneho rajského stromu? ²Žena odpovedala hadovi: Z ovocia rajských stromov smieme jesť, ³ale o ovocí stromu, ktorý je v strede raja, riekol Boh: Nejedzte z neho, ani sa ho nedotknite, aby ste nezomreli! ⁴Had však povedal žene: Vôbec nezomriete; ⁵ale Boh vie, že v ten deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh; budete vedieť, čo je dobro a čo zlo. ⁶Keď žena videla, že by bolo dobre jesť zo stromu, že je pre oči zvodný a lákavý na zmúdrenie, vzala z jeho ovocia a jedla; potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou; aj on jedol. ⁷Vtedy sa obidvom otvorili oči a

spoznali, že sú nahí; pospínali si teda figové lístie a urobili si zástery.

Odhalenie priestupku

8 Keď začuli kroky Hospodina Boha, chodiaceho za podvečerného vánku po záhrade, skryl sa človek a jeho žena pred Hospodinom Bohom medzi stromy záhrady. **9** Hospodin Boh však zavolať na človeka a riekol: Kde si? **10** On odpovedal: Počul som Ťa v záhrade, bál som sa, lebo som nahý; i skryl som sa. **11** Nato Boh riekol: Kto ti oznámil, že si nahý? Nejedol si zo stromu, z ktorého som ti zakázal jesť? **12** Človek odpovedal: Žena, ktorú si mi dal, aby bola pri mne, dala mi zo stromu; i jedol som. **13** Nato riekol Hospodin Boh žene: Čo si to urobila? A žena odpovedala: Had ma podviedol; nuž jedla som.

Trest

14 Vtedy riekol Hospodin Boh hadovi: Pretože si to urobil, prekliaty budeš nad všetok dobytok i nad všetky poľné

zvieratá. Po bruchu sa budeš plaziť a prach budeš hltat' po všetky dni svojho života.

15 Položím nepriateľstvo medzi teba a ženu, medzi tvoje potomstvo a jej potomstvo; ono ti rozmliaždi hlavu a ty mu schvatneš päť.

16 Žene riekol: Veľmi ti rozmnožím ťažoby v tvojom tehotenstve; v bolestiach budeš rodiť deti a budeš túžiť za svojím mužom, ale on bude vládnuť nad tebou.

17 A Adamovi riekol: Pretože si poslúchol hlas svojej ženy a jedol si zo stromu, čo som ti zakázal: Nebudeš jesť z neho! – pre teba bude pôda prekliata s námahou sa z nej budeš živiť.

18 Ba trnie a hložie bude ti rodiť a poľné byliny budeš jedávať.

19 V pote tváre budeš jesť chlieb, kým sa nevrátiš do zeme, lebo z nej si vzatý, pretože si prach a do prachu sa vrátiš.

20 Adam nazval svoju ženu Evou, lebo ona sa stala matkou všetkých živých.

21 Hospodín Boh učinil Adamovi a jeho žene odevy z kože a zaodel ich.

22 Hospodín Boh však riekol: Hľa, človek je už ako jeden z nás, keďže pozná dobro i zlo. Aby však teraz nenačiahol ruku, aby nevzal a nejedol zo stromu života a aby nežil večne,

23 poslal ho Hospodín Boh von zo záhrady Éden obrábať pôdu, z ktorej bol vzatý. **24** Potom zahnal človeka a na východ od záhrady osadil cherubov s blýskavými plamennými mečmi, aby strážili cestu k stromu života.

Druhé čítanie

Ján Krstiteľ

1 V tých dňoch vystúpil Ján Krstiteľ, kázal na púšti Judskej **2** a hovoril: Pokánie čiňte, lebo sa priblížilo kráľovstvo nebeské. **3** Toto je totiž ten, o ktorom povedal prorok Izaiáš: Hlas volajúceho na púšti: Pripravujte Pánovi cestu, vyrovnávajte Mu chodníky.

4 Tento Ján mal odev z ťavej srsti,

okolo bedier kožený opasok a pokrmom boli mu kobyľky a poľný med. ⁵Vtedy vychádzal k nemu Jeruzalem a celé Judsko, aj celé okolie Jordánu, ⁶vyznávali svoje hriechy a dávali sa mu krstiť v rieke Jordáne.

⁷Keď však videli, že mnohí z farizejov a sadukajov prichádzajú na krst, povedal im: Vreteničie plemeno, kto vám ukázal, ako uniknúť nastávajúcemu hnevu? ⁸Vydávajte teda ovocie hodné pokánia. ⁹A nemyslite, že si môžete povedať: Ved' máme otca Abraháma! Lebo hovorím vám, že Boh z týchto kameňov môže vzbudiť deti Abrahámovi. ¹⁰Ale sekera je už priložená na korene stromov; každý strom teda, ktorý nerodí dobré ovocie, vytnú a hodia do ohňa. ¹¹Ja vás krstím vodou na pokánie, ale Ten, ktorý prichádza za mnou, je mocnejší ako ja; nie som hoden niesť Mu sandále; On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. ¹²V jeho ruke je vejačka, vyčistí si humno a svoju pšenicu zhromaždí do obilnice, ale plevy spáli v neuhasiteľnom ohni.

Pokrstenie Ježiša

13 Vtedy prišiel Ježiš z Galiley k Jordánu ku Jánovi, aby sa mu dal pokrstiť. **14** On Mu však odporoval a povedal: Ja by som sa mal dať pokrstiť Tebe, a Ty prichádzaš ku mne? **15** Ale Ježiš mu povedal: Nechaj to teraz! Lebo tak sa nám sluší naplniť všetku spravodlivosť. Povolil Mu teda.

16 Keď bol Ježiš pokrstený, hneď vystúpil z vody, a hľa, otvorili sa nebesá a videl Ducha Božieho, ktorý zostupoval ako holubica a prichádzal na Neho. **17** A hľa, z neba bolo počuť hlas: Toto je môj milovaný Syn, v ktorom sa mi zaľúbilo.

www.ychthis.com

www.ychthis.webnode.sk

Modlitby, Výklady, Biblia